

Butlletí de Salesians Cooperadors i Llars Don Bosco

Província Mare de Déu de la Mercè

Num 87 - Desembre 2016

Els nostres grans

Editorial

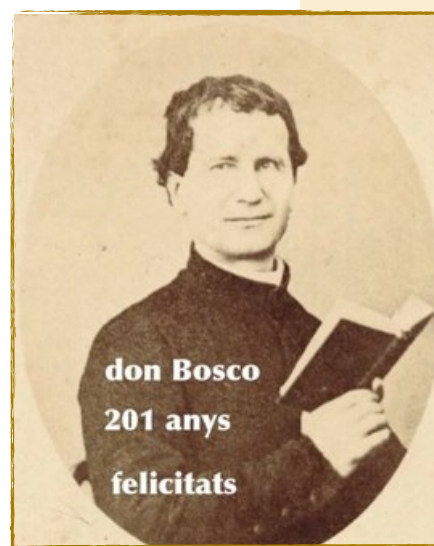
La nostra Associació s'ha fet gran, això és bo, però per altra banda, també ens porta a tenir un gran nombre de SS.CC. amb molts anys a les seves espatlles. No poden seguir el ritme trepidant dels joves, principals destinataris de la nostra missió. Aquesta circumstància fa que alguns s'angoixin, perquè no poden contribuir amb el seu treball actiu. Jo sempre dic, que a la vida hi ha diverses etapes, en les que a vegades som més actius i d'altre més passius. El que és important, és mantenir sempre l'esperit de servei, de donació incondicional, tal com D. Bosco ens va ensenyar; si així ho fem, sempre trobarem en cada etapa de la nostra vida, la manera de servir als altres, en el nostre cas servir a l'Associació i a la seva missió

Al llarg d'aquests tres anys que porto de coordinador, he estat molt pendent dels Centres que tenen SS.CC. molt grans. No els veiem a les trobades provincials, no poden anar a les reunions del grup, ni a les eucaristies (això ho soluciona la TV), no tenen relació amb els germans salesians, no poden anar a les trobades del Centre, ... Hem de pensar, que encara que no els veiem no són invisibles, segueixen existint, segueixen sent SS.CC., no els oblidem. És tasca dels Centres, principalment dels Consells Locals (coordinadors/es, consellers/es, delegats/des, ...) mantenir-hi el contacte.

L'escalf d'amor cristià, només el podem mantenir, amb el tracte entre germans.

A vegades els hem anomenats, allunyats, però aquesta és una definició errònia, ja que ells no s'han allunyat per voluntat pròpia, sinó per causes de força major. Aquest any declarat pel Papa l'any de la Misericòrdia, no ens serviran de res, els treballs, les reunions, els debats, ..., sobre els documents que llegim del tema, si no cuidem els nostres grans. Recordeu, que fruit del Congrés provincial, va sortir un dels objectius provincials per al trienni 15-18 que diu: Créixer en el seguiment i l'acompanyament dels

germans, especialment de les persones grans i els aspirants. La majoria dels presents en el Congrés, vam decidir que aquest seria un dels nostres objectius, ara ens toca a tots portar-lo a terme.

Bé, arribats a aquest punt, només em resta desitjar-vos que passeu un Bon Nadal, que l'amor que desprèn la Sagrada Família, des del pessebre, ens amari a tots i en faci ser millors cada dia. Que passeu unes Bones Festes en família, que M. Auxiliadora i Dom Bosco ens hi acompanyin. Una abraçada.

Albert Franch i Martínez

Coordinador Provincial

En aquest butlletí ...: (pàg.)

- 1.- **Editorial.**
- 3.- **El Día de la Inmaculada Don Bosco conoce a Bartolomé Garelli y empieza el Oratorio**
- 4.- **Encuentro de inicio de curso en Huesca**
- 5.- **Realidad de los Salesianos en Alepo.**
- 6.- **Trobada d'Aspirants a SSCC a Martí Codolar.**
- 7.- **Consulta Regional Ibérica a Madrid.**
- 8.- **Beat Miguel Rúa: primer Succesor de Don Bosco.**
- 9.- **Trobada de Llars Don Bosco a Martí Codolar.**
- 10.- **Historia de l'Associació Juvenil Esquix. (1a part).**
- 12.- **Celebracions Prenadalenques al Centre de Sabadell**
- 13.- **Catequesis del Papa sobre el Nadal**
- 15.- **El Nadal: un missatge gran, també per als no creients**
- 17.- **Esdeveniments familiars**

Pàgina web:

www.cooperadors.salesians.info

E-mail de contacte:

comunicacio.sccc@gmail.com

El Día de la Inmaculada Don Bosco conoce a Bartolomé Garelli y empieza el Oratorio

El 8 de diciembre de 1841 Don Bosco conoce a Bartolomé Garelli en la sacristía de San Francisco de Asís. Ahí comienza la labor pedagógica y educativa de los Salesianos, con un joven de 16 años huérfano, abandonado y analfabeto que sólo sabía silbar pero al que el santo de los jóvenes conquista con su cercanía y gana para siempre. Hoy se cumplen 174 años de fructífera labor en más de 130 países del mundo.

En este relato fundacional del Oratorio el propio Don Bosco cuenta lo sucedido:

Estaba preparándose para celebrar la misa. **El sacristán se está peleando con un joven y le dice: "¿Qué vienes a hacer en la sacristía? ¡Márchate de aquí!" Y comienza a golpearlo.**

- **"¿Qué haces? ¡Deja a ese niño!", le grita Don Bosco.**

- "Ven, ven aquí. No te haré nada. ¿Cómo te llamas?"

- **"Bartolomé Garelli. Soy aprendiz albañil y no tengo ni padre ni madre".**

- "¿Sabes leer? ¿Escribir? ¿Te recuerdas al menos de las oraciones? ¿Asistes al Catecismo?"

- "Como soy mayor que otros se burlarán de mí y no me atrevo. Me da vergüenza".

- "¿Me puedes esperar hasta que termine la Misa?"

Terminada la Misa, Don Bosco lleva a su alumno detrás de la sacristía.

- "¡Bien! Y ahora comencemos. **Antes recemos juntos un avemaría a la Virgen. Me has dicho que no sabes leer, que no sabes escribir, que no te acuerdas de las oraciones... ¿Sabes al menos silbar?"**

- "¡Oh, eso sí!", responde Garelli con una amplia sonrisa.

Don Bosco había vencido: la puerta de la confianza se había abierto.

Terminada la primera lección, Don Bosco le hace prometer que volverá el domingo siguiente trayendo otros amigos. El chico cumple lo prometido y vuelve con una decena de jóvenes de unos 15 años, casi todos albañiles como él.

"A este primer alumno se unieron otros; durante aquel invierno me limité a algunos mayorcitos que necesitaban una catequesis especial y, sobre todo, a los que salían de las cárceles. Entonces palpé por mí mismo que si los jóvenes salidos de lugares de castigo encontraban una mano bienhechora que se preocupara de ellos, les asistiera en los días festivos, les buscara colocación con buenos patronos, les visitara durante la semana, estos jóvenes se daban a una vida honrada, olvidaban el pasado y resultaban, al fin, buenos cristianos y honrados ciudadanos".

Encuentro de inicio de curso 2016/2017, de los Salesianos Cooperadores de la Provincia Mare de Déu de la Mercé, en el Centro de Huesca

El domingo dos de Octubre los SSCC de nuestra provincia tuvimos el encuentro de inicio de curso, en el Centro de Huesca.

Fantástica acogida de nuestros hermanos/as de dicho Centro.

Además tuvimos la gran alegría de que nos acompañasen hermanas/os del Centro en formación de Monzón, de los dos Centros de Zaragoza y del Consejo Provincial de la Provincia de San José.

Así como Raúl Fernández (Consejero mundial para la Región Ibérica de los SSCC), Borja (Vocal de Promoción Vocacional de la Secretaría Ejecutiva Regional) y Josep Mascaró (Delegado de los Salesianos para la Familia Salesiana).

Un representante de cada uno de los Centros, nos fue presentando su realidad actual y sus proyectos de futuro, seguida una divertida dinámica de comunicación por grupos.

Para terminar con una bonita eucaristía, foto de grupo y comida compartida de hermandad.

Un encuentro entrañable, para comenzar con fuerzas e ilusión un nuevo curso.

Siria: Los Salesianos resisten en Aleppo junto a la población en medio de los bombardeos

13 DE MAYO DE 2016

*Tres misioneros salesianos intentan devolver la **esperanza a los niños y adolescentes** que padecen los horrores de la guerra en el centro de **Alepo**, ciudad siria que ha sufrido en los últimos días la peor **ola de violencia** desde el inicio del conflicto. Elevar los ánimos resulta complicado cuando uno se topa con la cruda realidad: "Ayer, estuvimos en el funeral de Elías, un joven de 15 años, y hace unos días en el de Said, que tenía 11 años y murió por la caída de cohetes", explica el padre Pier Jabloyan.*

Jabloyan, junto a otro salesiano sirio y un misionero italiano, **resisten y mantienen abierto el centro George y Matilde Salem**, que cuenta con una iglesia, un patio y varias aulas, en una zona bajo control gubernamental en la zona centro de **Alepo**. En este lugar, los **salesianos**, ayudados por voluntarios, desarrollan **actividades educativas**, de catecismo y deportivas para alrededor de **750 niños** y entre 50 y 60 **adolescentes**.

Durante la última semana el centro estuvo cerrado por el **repunte de las hostilidades** y porque no se podía garantizar la **seguridad de los niños**. Aun así, durante estos días, las familias del barrio han acudido a refugiarse en el edificio. "Esta vez la situación ha sido muy mala, **sentimos mucha violencia** y muchas casas han sido derribadas, así que algunas familias vinieron a nuestro centro, aquí se sienten seguras porque el edificio es antiguo y hay habitaciones subterráneas donde protegerse", detalla el sacerdote, de 31 años en conversación telefónica con la corresponsal de la **Agencia Efe**, Susana Samhan.

En tan sólo dos ocasiones en el pasado **han impactado proyectiles en las inmediaciones del centro que dirigen los salesianos**, y por fortuna nunca han causado víctimas. A pesar de la tregua 48 horas en **Alepo** declarada el pasado jueves, los **Salesianos** decidieron no reabrir las puertas del centro por el momento, ya que no tardó en ser quebrantada.

La **violencia**, sin embargo, no ha hecho abandonar su labor con los más jóvenes a los salesianos en estos más de **cinco años de guerra**. "De hecho, incluso la hemos duplicado", indica el religioso, que destaca que han pasado de atender a entre **400 ó 500 menores** a los más de **800** actuales. Para ello disponen de un autobús que recoge a los menores en sus casas y los lleva al centro para las sesiones de catecismo de los viernes por la tarde.

Los salesianos también **ofician misa y se dedican a la enseñanza**, para lo que cuentan con universitarios voluntarios que imparten clase a los niños, algunos de los cuales son **analfabetos**.

Encuentro de aspirantes a SSCC

13/11/16 - Trobada d'aspirants a Salesians Cooperadors a Martí-Codolar (Barcelona)

A Martí Codolar (Barcelona), ens vam reunir 35 aspirants a Salesians Cooperadors i els seus animadors. Al matí després de la dinàmica de la presentació va començar el recés: un temps per al silenci. L'Eucaristia, al migdia, va ser molt viscuda i participativa. El dinar compartit ens va donar la possibilitat de seguir coneixent-nos i sobretot comentar la realitat dels nostres grups. A la tarda ens vam dividir en dos grups per reflexionar sobre el perfil de SSCC i la promesa de SSCC. Els resultats poden ser compartits i comunicats en clau salesiana. Vam poder participar desde molts centres: Badalona, Mataró, Meridiana, Monzón, Sabadell, Terrassa!

Felicitats a tots !!!!

Consulta Regional Ibérica. 12 - 11- 16

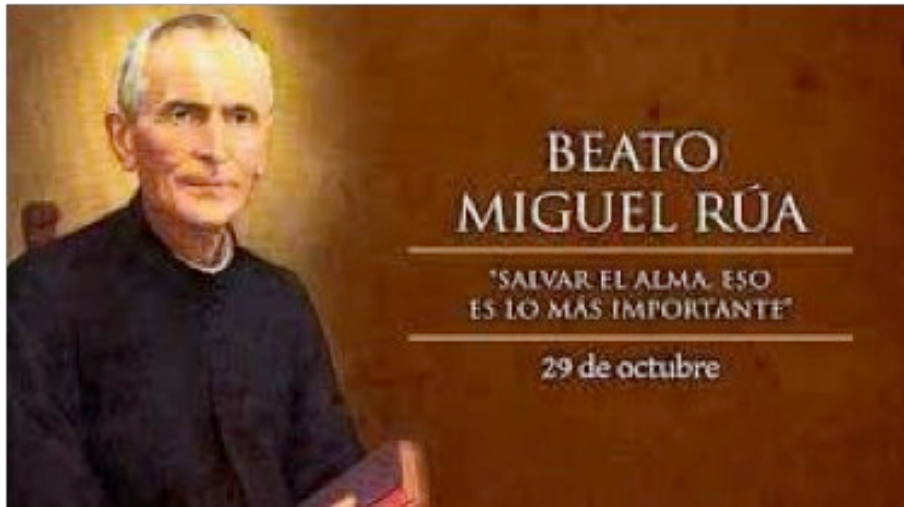

A la Consulta Regional Ibérica hi son representades totes les provincies que la componen. Es l'organisme on es comparteixen les diferents realitats i projectes. També on es defineixen els objectius de la nostra Associació.

Beat Miquel Rúa: primer Successor de Don Bosco

Sant Joan Bosco, en 1852, es va trobar al carrer amb uns joves que li demanaven alguna medalla. A cada un li va obsequiar la seva medalla, menys a un pàl·lid i esprimatxat, de noble mirada, al qual el sant li va dir: "A tu només et dono això", al mateix temps el sant feia un gest amb la mà dreta com si partís el seu propi braç esquerre a la meitat. El jove no va entendre ni es va atrevir a preguntar, però 30 anys més tard, li preguntarà a Don Bosco: "Què em va voler dir en la meva infantesa quan em va oferir regalar-me la meitat del seu braç?", i el sant li respondrà: "et vaig voler dir que els dos obraríem sempre ajudant-nos l'un a l'altre i que tu series el meu millor col·laborador". Sant Joan Bosco una vegada més va provar ser un gran profeta doncs així va ser en realitat, el seu primer successor.

Trobada de Llars Don Bosco a Martí Codolar

El 16 d'octubre vam celebrar la trobada de Llars Don Bosco de la província mare de Déu de la Mercé, va ser un goig reunir-nos 75 persones per compartir, reflexionar i celebrar la fe en família. El tema central era iniciar el treball de l'exhortació del Papa: *Amoris Laetitia* - l'alegria de l'amor. En Josep Mascaró, SDB ens va ajudar en la reflexió i després 4 testimonis ens van apropat el text a la vida real. Agraïm la salutació inicial del Coordinador dels SSCC, Albert Franch i dels Coordinadors Nacionals de Llars Don Bosco, Barbi i Tere, que han vingut des de Jerez per acompanyar-nos. US ANIMEM A TREBALLAR EL DOCUMENT AMB IL·LUSIÓ!!! Si voleu ajuda, la comissió de Llars (a la que agraïm tota la preparació de la trobada) us pot orientar.

El 16 de octubre celebramos hemos el encuentro de Hogares Don Bosco de la provincia Mare de Déu de la Mercé, fue un placer reunirnos 75 personas para compartir, reflexionar y celebrar la fe en familia. El tema central era iniciar el trabajo de la exhortación del Papa: *Amoris Laetitia* - la alegría del amor. Josep Mascaró, SDB nos ayudo en la reflexión, y después 4 testigos nos acercaron el texto a la vida real. Agradecemos el saludo inicial del Coordinador de los SSCC, Albert Franch y de los Coordinadores Nacionales de Hogares Don Bosco, Barbi y Tere, que han venido desde Jerez para acompañarnos. OS ANIMAMOS A TRABAJAR EL DOCUMENTO CON ILUSIÓN !!! Si queréis ayuda, la comisión de Hogares (a la que agradecemos toda la preparación del encuentro) os puede orientar.

Historia de l'Associació Juvenil Esquix: l'atenció als més necessitats en Estil Salesià (1a part)

ESQUITX

Educació en el lleure i Acció social

Comença la història

Per a saber quan va començar la història de la nostra associació hem d'anar tirant en darrera fins arribar a finals del curs 88-89, en una reunió de junta de l'APA del col·legi Jesús Salvador, els components de la junta vam tenir la inquietud de fer quelcom que permetés seguir educant els nostres nens i nenes fora de les hores lectives i per a aquells que no els agrades fer esport. Així és va decidir de fer un esplai que funcionaria els dissabtes per la tarda, el primer dissabte del mes d'octubre del 1989, començaven les activitats amb una colla de nens i nenes del col·legi o germans i amics. Els primers monitors d'aquell esplai vam ser la Verònica la Paquita l'Antoni i jo, no teníem

experiència però si molta il·lusió, en mica en mica es van anar fent coses: les activitats, els tallers, les excursions. No sabíem res; ens havíem de federar, teníem que ser monitors titulats, s'havia de legalitzar, havíem de tenir un nom, una entitat jurídica, la directora del col·legi va canviar, el tema locals per fer les activitats no estava clar, etc., en

fi que si m'ho diuen uns mesos abans jo no començo. La nostra il·lusió era educar jugant als nostres fills i resulta que al final t'has de convertir en un executiu. Per sort la il·lusió i les ganes de fer les coses bé van superar les adversitats. De legals potser no ho eren aquelles primeres colònies que vam fer a Santa M. de Gimenells, amb en Jordi, la Marina, la Verònica i jo de monitors, amb la Encarna, la Montse i la M. Rosa a la cuina i no ens oblidem de la petita Anna, però les ganes que hi vam posar en fer-les van superar tota classe de problemes.

Després d'aquestes colònies a Santa M. de Gimenells-90, a l'octubre següent començàvem

un nou curs. Però les dificultats seguien, la nova directora no estava disposada a col·laborar en el nostre projecte, i aquest curs el començàvem en uns nous locals que ens van deixar en el col·legi Claret, gràcies a la bona intervenció de l'amic Jordi. Es tractava de unes golfes al damunt d'una casa que el col·legi tenia per a fer classe als més petits. Aquí van col·laborar en el seu arranjament molts dels pares dels nostres nens/es, també gràcies a una donació de cadires i pupitres del col·legi Joaquim Blume, ens va quedar un local prou bonic. Una vegada més es confirma que quan una porta es tanca Déu t'obre una finestra.

Aquella roda que havia començat a girar, l'octubre del 1989, estàvem segurs que ja no s'aturaria, malgrat les dificultats. En el Claret no tot van ser flors i violes, també ens ho van posar difícil, però vam arribar al final de curs i aquell estiu de 1991 vam fer unes colònies amb cara i ulls de les de debò, amb 15 dies de durada, monitors/res engrescats cuineres amb molta marxa i un munt de nens/enes, però aquesta vegada els comptes no van sortir, i una vegada més els pares ens van donar un cop de mà.

Sabiem que en tornar a Sabadell hauríem de pensar en quin local començaríem el proper curs, ja que el director del Claret va haver de cedir a les pressions dels mestres, i ens va acomiadar. Tornàvem a ser un esplai errant. En això ens assemblàvem al Oratori de Torí de D. Bosco

Els tres anys següents els vam passar en uns locals que ens va cedir en mossèn Joan Busquets a la parròquia de S. Feliu, un altra vegada gràcies a la intervenció d'en Jordi. M'oblidava de dir-vos que a partir del primer Nadal de l'esplai una de les activitats més importants que realitzàvem, eren les visites i cantades a les residències d'avis; el nostre objectiu era que els

nens veiessin una realitat que existeix però que a vegades queda com amagada, que fem amb els nostres avis quan la família no se'n pot fer càrrec i a la vegada fer als avis una estona de companyia i entreteniment. En aquells anys, es podien contar amb els dits de la mà el nombre de residències, i nosaltres anàvem a totes, dirigits magistralment per en Jordi, durant les vacances de Nadal fèiem una autèntica marató de cantades. Avui des de la distància que ens separa d'aquells anys em sembla impossible el que fèiem, potser és que érem més joves.

En aquests tres anys passats a la parròquia de S Feliu, també passats amb dificultats, ja que compartíem locals amb la catequesis, vam fer les colònies a La Torre de Cabdella-92, a Gerri de la Sal-93 i a Santa M. de Bastanist-94; totes elles plenes de anècdotes i històries que algun dia us explicaré. Al acabar l'estiu del 94 les nostres inquietuds com a monitors compromesos ens va portar a reflexionar i fruit d'aquesta reflexió vam fer el salt cap a Can Rull, a on vam començar la nostra tasca de l'esplai diari i de cap de setmana el curs 94-95. L'esplai ja té 5 anys!

Continuació de l'història en el proper butlletí

Abert Franch
(Membre fundador)

Celebracions Prenadalenques al Centre de Sabadell

Oració d'Advent de tota l'obra Salesiana de Sabadell

Celebració prenadalenca que va acabar amb un sopar de Germanor de la Comunitat Parroquial de Sant Oleguer de Sabadell.

Catequesis del Papa sobre el Nadal

Benvolguts germans i germanes,

Amb la novena de Nadal que estem celebrant aquests dies, l'Església ens invita a viure de manera intensa i profunda la preparació per al naixement del Salvador, ja imminent. El desig que tots portem en el cor és que la propera festa del Nadal ens doni, enmig de l'activitat frenètica dels nostres dies, una serena i profunda alegria perquè ens faci tocar amb la mà la bondat del nostre Déu i ens infongui nou coratge.

Per a comprendre millor el significat del Nadal del Senyor voldria fer una breu referència a l'origen històric d'aquesta solemnitat. De fet, l'any litúrgic de l'Església no es va desenvolupar inicialment partint del naixement de Crist, sinó de la fe en la seva resurrecció. Per això la festa més antiga de la cristiandat no és el Nadal, sinó la Pasqua; la resurrecció de Crist funda la fe cristiana, és a la base de l'anunci de l'evangeli i fa néixer l'Església. Per tant, ser cristians significa viure de manera pasqual, implicant-nos en el dinamisme originat pel baptisme, que porta a morir al pecat per a viure amb Déu (cf. Rm 6,4).

El primer que va afirmar amb claredat que Jesús va néixer el 25 de desembre va ser Hipòlit de Roma, en el seu comentari al llibre del profeta Daniel, escrit pels volts de l'any 204. Algun exegeta observa, a més, que aquest dia se celebrava la festa de la Dedicació del Temple de Jerusalem, instituïda per Judes Macabeu l'any 164 abans de Crist. La coincidència de dates significaria, doncs, que amb Jesús, aparegut com a llum de Déu en la nit, es realitza veritablement la consagració del temple, l'Advent de Déu a aquesta terra.

En la cristiandat la festa de Nadal va assumir una forma definida en el segle IV, quan va prendre el lloc de la festa romana del Sol invictus, el 'sol invencible'; així es va posar en relleu que el naixement de Crist és la victòria de la vertadera llum sobre les tenebres del mal i del pecat. Amb tot, el clima espiritual particular i intens que envolta el Nadal es va desenvolupar a l'edat mitjana, gràcies a sant Francesc d'Assís, que estava profundament enamorat de l'home Jesús, del Déu-amb-nosaltres. El seu primer biògraf, Tomàs de Celano, en la Vita seconda, narra que sant Francesc «per damunt de les altres solemnitats, celebrava amb inefable sol·licitud el naixement del Nen Jesús, i anomenava festa de les festes al dia en què Déu, fet un petit infant, havia estat alletat per un pit humà» (Fonti Francescane, n. 199, p. 492). D'aquesta particular devoció al misteri de l'Encarnació es va originar la famosa celebració del Nadal a Greccio. Probablement, per a ella sant Francesc es va inspirar durant el seu pelegrinatge a Terra Santa i al pessebre de Santa Maria la Major de Roma. El que animava el Poverello d'Assís era el desig d'experimentar de manera concreta, viva i actual la grandesa humil de l'esdeveniment del naixement del Nen Jesús i de comunicar la seva alegria a tothom.

En la primera biografia, Tomàs de Celano parla de la nit del pessebre de Greccio d'una manera viva i commovedora, donant una contribució decisiva a la difusió de la tradició nadalenca més bonica, la del pessebre. La nit de Greccio va tornar a la cristiandat la intensitat i la bellesa de la festa del Nadal i va educar el poble de Déu a captar el seu missatge més autèntic, el seu calor particular, i a estimar i adorar la humanitat de Crist. Aquest particular enfocament del Nadal va oferir a la fe cristiana una nova dimensió. La Pasqua havia concentrat l'atenció sobre el poder de Déu que venç la mort, inaugura una nova vida i ensenya a esperar en el món futur. Amb sant Francesc i el seu pessebre es posaven en relleu l'amor inerm de Déu, la seva humilitat i la seva benignitat, que en l'encarnació del Verb es manifesta als homes per a ensenyar una forma nova de viure i d'estimar.

Celano explica que, en aquella nit de Nadal, va ser concedida a sant Francesc la gràcia d'una visió meravellosa. Va veure que al pessebre jeia immòbil un nen petit, que es va despertar del son precisament per la proximitat de sant Francesc. I afegeix: «Aquesta visió coincidia amb els fets, perquè, per obra de la seva gràcia que actuava per mitjà del seu sant servent Francesc, el nen Jesús va ser ressuscitat en el cor de molts que l'havien oblidat, i va quedar profundament enregistrat en la seva memòria amorosa» (Vita prima, op. cit., n. 86, p. 307). Aquest quadre descriu amb gran precisió tot el que la fe viva i l'amor de sant Francesc a la humanitat de Crist han transmès a la festa cristiana del Nadal: el descobriment que Déu es revela en el tendre cos del Nen Jesús. Gràcies a sant Francesc, el poble cristià ha pogut percebre que per Nadal Déu ha arribat a ser veritablement l'Emmanuel, el Déu-amb-nosaltres, del qual no ens separa cap barrera ni llunyania. En aquest Nen, Déu s'ha fet tan proper a cadascun de nosaltres, tant, que podem tractar-lo de tu i mantenir amb ell una relació confiada d'afecte profund, com ho fem amb un noutat.

En aquest Nen es manifesta el déu-amor: Déu ve sense armes, sense la força, perquè no pretén conquerir, per dir-ho així, des de fora, sinó que vol més aviat ser acollit lliurement per l'home; Déu es fa Nen inermes per a vèncer la supèrbia, la violència, l'afany de posseir de l'home. En Jesús, Déu va assumir aquesta condició pobre i commovedora per a vèncer amb l'amor i portar-nos a la nostra veritable identitat. No hem d'oblidar que el títol més gran de Jesucrist és precisament el de Fill, Fill de Déu; la dignitat divina s'indica amb un terme que prolonga la referència a la humil condició del pessebre de Betlem, encara que correspongui de manera única a la seva divinitat, que és la divinitat del Fill.

La seva condició de nen ens indica, a més, com podem trobar Déu i gaudir de la seva presència. A la llum del Nadal podem comprendre les paraules de Jesús: «Si no torneu a ser com els infants, no entrareu pas al Regne del cel» (Mt 18,3). Qui no ha entès el misteri del Nadal, no ha entès l'element decisiu de l'existència cristiana. Qui no acull Jesús amb cor de nen, no pot entrar al regne dels cels; això és el que sant Francesc va voler recordar a la cristiandat del seu temps i de tots els temps, fins avui. Preguem el Pare perquè concedeixi al nostre cor la senzillesa que reconeix en el Nen el Senyor, precisament com ho va fer sant Francesc a Greccio. Així doncs, també a nosaltres ens podria passar el que Tomàs de Celano, referint-se a l'experiència dels pastors en la nit santa (cf. Lc 2,20), narra a propòsit dels qui van estar presents en l'esdeveniment de Greccio: «Cadascú va tornar a casa seva ple d'alegria inefable» (Vita prima, op. cit., n. 86, p. 479).

Aquest és el desig que us expresso amb afecte a tots vosaltres, a les vostres famílies i als vostres éssers estimats. Bon Nadal a tots!

El Nadal: un missatge gran, també per als no creients

Nadal, una festa àmpliament compartida en països amb arrels culturals cristianes i fins i tot en altres països que, d'alguna manera, volen unir-se a una de les festes més celebrades al món.

Els cristians celebrem el naixement de Jesús i, en darrer terme, l'Encarnació del Verbde Déu, la Segona Persona de la Trinitat de Déu. El Nadal significa la plenitud dels temps. Déu que ja s'havia revelat a l'home a través de la creació i al Poble elegit per mitjà del profetes, finalment s'hamanifestar en Crist. L'Encarnació és un esdeveniment únic i totalment singular. Un misteri de fe d'una riquesa tan gran que amb prou feines podem albirar: Jesucrist, veritable Déu, sense deixar de ser-ho, es fa veritable home.

Quan els teòlegs busquen motius a l'Encarnació del Verb, bàsicament en troben quatre:

- Salvar-nos, mitjançant la redempció dels nostres pecats, que comporta la reconciliació amb Déu.
- Donar-nos a conèixer l'amor que Déu ens té, fins al punt d'assumir la condició humana perquè visquem gràcies a Jesucrist.
- Concedir als homes poder ser fills de Déu, per la unió amb Jesucrist, participant així de la divinitat, i fent-los mereixedors de la Vida Eterna.
- Presentar a Jesucrist com a camí per arribar a Déu, es a dir, com el model de conducta a seguir.

Però, poden els no creients trobar algun missatge en el Nadal? Efectivament. Els qui, sense la fe cristiana, tenen bona disposició per buscar la veritat i fer el bé, poden trobar en el Nadal diversos missatges. Entre ells, els següents:

- Descobrir que el que els cristians celebren, convida a reflexionar, encara que sigui només com una recerca: I si fos cert que Déu no només existeix sinó que s'ha fet molt proper als homes, tot manifestant fins a extrems insospitats el seu amor, misericòrdia i voluntat de salvació?
- El Nadal convida a revisar els propis valors i prioritats. En un [article](#) publicat fa pocs dies per Benet XVI al Financial Times assenyalava: "El naixement de Crist ens desafia a repensar les nostres prioritats, els nostres valors, el nostre mateixa manera de viure." La invitació porta a contrastar la pròpia manera de pensar amb els valors de l'Evangeli. Hom pot preguntar-se: són els meus propis valors tan elevats com els valors d'amor, justícia, veritat i llibertat proposats per Jesucrist?
- El Nadal convida també considerar el valor de les persones. Que Déu es faci home per salvar-nos a tots, manifesta la incommensurable dignitat humana, el valor de cada ésser humà, sigui qui sigui. Això porta als cristians, en col·laboració amb altres, a respectar i promoure els drets humans i a ser sensibles i remeiar situacions de pobresa, de falta de respecte a la vida humana i qualsevol ultratge a aquesta dignitat.

- El Nadal fa intuir a molts un missatge de pau i alegria. Tenen raó. Per als cristians és una pau i alegria amb fonament. Jesús, el Messies promès pels profetes, és el “Príncep de la Pau”. Ell porta la pau a l'ànima per la reconciliació amb Déu i convida a treballar per la pau exterior, com a fruit de la justícia. La participació en la filiació divina i l'esperança d'herència de la vida eterna proporciona serenitat i alegria. Serenitat i alegria que van més enllà de les conegudes visions materialistes. Més encara, de l'absència vital de Déu en la vida de tantes persones.

- Finalment, però no menys important, l'Encarnació del Verb manifesta el valor diví d'allò humà. Motiu que convida als no creients a comprendre que els cristians no són aliens a res humà, i treballen, i volen treballar, amb totes les persones de bé per aconseguir un món millor. Com assenyalava el Papa actual, l'article esmentat, “és a l'Evangeli on els cristians troben inspiració per tota la seva vida quotidiana i per a participar en els assumptes del món – sigui que això passi al Parlament o be a la Borsa –. Els cristians no han d'escapar del món, per el contrari, s'hi han de comprometre.”

Como a cloenda cal dir que, efectivament, el Nadal porta una missatge gran per als que tenen fe en Jesucrist, Déu i home veritable, però també un gran missatge per als no creients, sempre que vulguin escoltar-lo.

By **Domènec Melé**

Article publicat a la web de la IESE Business School (Universitat de Navarra)

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

★ Ens han deixat per anar a la casa del Pare

- Josefina Bernat SSCC del Centre M.Mazarelo (24-11-16)

- Inma Valls, del grup de Llars Don Bosco de Sabadell (07-09-16).

- Euniciano Martín Hernández, SDB (29-07-16).

- Carme Boné, FMA (06-11-16)

Pregem per ells

Bon Nadal !!!